

wysłano do... 6.12.12.
nr... 5533... podpis... *Borusiewicz*

p. R. Rejek
SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich
Wpłynęło do... 7.12.12.
nr... 10173... podpis... *[Signature]*

**MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Pan Bogdan BORUSEWICZ

Dotyczy: oświadczenia senatora Grzegorza Wojciechowskiego, wspólnie z innymi senatorami – BPS/043-20-837/12.

[Signature]

W związku z treścią przepisu art. 16 ustawy z dnia 9 maja 1996 roku „o wykonywaniu mandatu posła i senatora” (tekst jednolity – Dz.U. z 2011 roku, Nr 7, poz. 29 z późn. zm.) oraz przepisu art. 49 ust. 4 i 5 uchwały Senatu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 23 listopada 1990 roku „Regulamin Senatu” (tekst jednolity – M.P. z 2010 roku, Nr 39, poz. 542 z późn. zm.), przedstawiam na ręce Pana Marszałka pisemną odpowiedź na oświadczenie złożone przez senatora Grzegorza Wojciechowskiego, wspólnie z innymi senatorami na 20. posiedzeniu Senatu w dniu 9 listopada 2012 r., dotyczące niektórych aspektów śledztwa w sprawie katastrofy smoleńskiej, przekazane Prokuratorowi Generalnemu przez Wicemarszałka Senatu RP Panią Marię Pańczyk – Pozdziej, przy piśmie oznaczonym sygnaturą BPS/043-20-837/12 z dnia 16 listopada 2012 roku.

Podejmując próbę ustosunkowania się do ośmiu pytań sformułowanych przez Senatorów zastrzec należy, iż udzielenie precyzyjnej odpowiedzi na niektóre z nich wymagałoby szczegółowej i długotrwałej kwerendy ponad pięciuset tomów akt śledztwa. Stąd też odpowiedź w tym zakresie będzie siłą rzeczy zawierała pewien stopień ogólności.

W odniesieniu do trzech pierwszych pytań należy stwierdzić, iż przedstawiciele organów procesowych Federacji Rosyjskiej zwrócili się w kierowanych wnioskach o pomoc prawną między innymi o przesłuchanie określonych osób. Krąg wnioskowanych do przesłuchania osób był bardzo szeroki,

gdyż obejmował także uczestników zorganizowanych wyjazdów z Polski na miejsce katastrofy smoleńskiej. Realizacja wskazanych wniosków została powierzona Wojskowej Prokuraturze Okręgowej w Warszawie. Głównym celem tychże czynności procesowych było ustalenie, czy świadkowie zabrali z miejsca katastrofy jakiegokolwiek przedmioty oraz ewentualne ich zabezpieczenie na potrzeby śledztwa. Z uwagi na fakt, że uczestnikami przedmiotowych wyjazdów była grupa kilkuset osób zamieszkałych w różnych częściach Polski, do ich przesłuchania, oprócz prokuratorów Wojskowej Prokuratury Okręgowej w Warszawie, zaangażowano kilkudziesięciu prokuratorów wojskowych prokuratur garnizonowych właściwych ze względu na miejsce zamieszkania świadków. W rezultacie tychże czynności, 46 prokuratorów przesłuchało kilkuset świadków. Należy przy tym dodać, iż zdarzało się często, że jeden prokurator wojskowy wykonywał tylko jedną czynność procesową, odnotowaną na potrzeby obliczeń statystycznych jako działanie na rzecz realizacji rosyjskich wniosków o pomoc prawną. Z tego też właśnie względu zaistniała tak duża dysproporcja między liczbą prokuratorów prowadzących polskie śledztwo, a liczbą prokuratorów realizujących wnioski Strony Rosyjskiej o wykonanie międzynarodowej pomocy prawnej.

W tym miejscu zauważyć należy, iż od 10 kwietnia 2010 roku do chwili obecnej, czynności procesowe w śledztwie prowadzonym przez Wojskową Prokuraturę Okręgową w Warszawie wykonywało 21 prokuratorów. Aktualnie w jego prowadzenie zaangażowanych jest siedmiu prokuratorów.

Należy też podkreślić, że czynności procesowe wykonywane w ramach pomocy prawnej dla Federacji Rosyjskiej, były jednocześnie realizowane na potrzeby postępowania przygotowawczego prowadzonego przez polską prokuraturę.

Nadto, prokuratorzy Wojskowej Prokuratury Okręgowej w Warszawie, w wykonaniu wniosku Komitetu Śledczego Federacji Rosyjskiej o udzielenie międzynarodowej pomocy prawnej, przesłuchali w obecności przedstawicieli Strony Rosyjskiej szereg osób wskazanych z imienia i nazwiska, pełniących określone zadania związane z przygotowaniem wizyty Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego w Katyniu 10 kwietnia 2010 r. (24 czynności procesowe). Równocześnie na wniosek wyżej wymienionego organu przesłuchano krewnych ofiar katastrofy, mogących posiadać stratus pokrzywdzonego w śledztwie prowadzonym przez Komitet Śledczy Federacji Rosyjskiej i inne konkretnie wskazane przez ten organ osoby (106 czynności procesowych).

Wojskowa Prokuratura Okręgowa w Warszawie nie dysponuje natomiast wiedzą, ilu funkcjonariuszy Komitetu Śledczego Federacji Rosyjskiej było i jest zaangażowanych w realizację czynności procesowych w ramach pomocy prawnej dla Strony Polskiej. Z przyczyn podanych na wstępie nie można też wskazać konkretnej liczby czynności procesowych zrealizowanych przez Stronę Rosyjską na rzecz prokuratury polskiej.

Odnosząc się do pytania czwartego, należy stwierdzić, że do chwili obecnej ani Wojskowa Prokuratura Okręgowa w Warszawie, ani też Federacja Rosyjska jako strona wezwana, opierając się na postanowieniach art. 2 Europejskiej Konwencji o pomocy w sprawach karnych z dnia 20 kwietnia 1959 r. nie odmówiła realizacji wniosku rekwizycyjnego. Do tej pory Strona Polska złożyła dziewiętnaście takich wniosków, zaś Strona Rosyjska dwadzieścia. Do dnia dzisiejszego organy procesowe Federacji Rosyjskiej nie wykonały wszystkich wnioskowanych czynności procesowych, również Wojskowa Prokuratura Okręgowa w Warszawie nie zrealizowała części czynności procesowych zawnioskowanych do przeprowadzenia przez Komitet Śledczy Federacji Rosyjskiej.

W odpowiedzi na pytanie piąte, informuję, że Wojskowa Prokuratura Okręgowa w Warszawie w toku prowadzonego śledztwa wielokrotnie zwracała się do władz Federacji Rosyjskiej w przedmiocie zabezpieczenia i przekazania szczątków samolotu TU-154M nr boczny 101 oraz tzw. „czarnych skrzynek” z odczytami i nośnikami magnetycznymi. Powyższa kwestia była przedmiotem kilku wniosków o pomoc prawną kierowanych do władz Federacji Rosyjskiej. Ze stosownym wnioskiem w tym zakresie zwracano się już 10 kwietnia 2010 r., a ponadto w kolejnych wnioskach z dnia 16 kwietnia 2010 r., 20 kwietnia 2010 r., 9 czerwca 2010 r., 5 sierpnia 2010 r., 19 stycznia 2011 r., 6 maja 2011 r. oraz 1 sierpnia 2011 r.

Niezależnie od wymienionych przedsięwzięć, kwestia sprowadzenia wraku samolotu TU-154M, a także zwrotu tzw. „czarnych skrzynek”, była i jest każdorazowo podejmowana w kontaktach roboczych z przedstawicielami właściwych organów Federacji Rosyjskiej. Problem ten został poruszony, między innymi, w czasie mojej wizyty w dniu 13 stycznia 2012 r. w Moskwie, w Komitecie Śledczym Federacji Rosyjskiej. Także podczas wizyty Naczelnego Prokuratora Wojskowego i Wojskowego Prokuratora Okręgowego w dniu 19 czerwca 2012 r. w Moskwie omawiano kwestię zwrotu tych dowodów do Polski. Należy zauważyć, że Strona Rosyjska konsekwentnie stoi na stanowisku, iż do czasu zakończenia ich śledztwa,

szczątki samolotu TU-154M i tzw. „czarne skrzynki” nie zostaną przekazane Stronie Polskiej.

Odnosząc się do kolejnego pytania, należy podnieść, iż oględziny wraku i fragmenty wraku samolotu TU-154M przy udziale prokuratorów Wojskowej Prokuratury Okręgowej w Warszawie oraz polskich biegłych i specjalistów, prowadzone były we wrześniu 2011 r. oraz we wrześniu i październiku 2012 r. Dane dotyczące tożsamości biegłych nie mogą zostać udzielone. Natomiast informacje prasowe dotyczące między innymi „ujawnienia na fragmencie samolotu TU-154M śladów cementu” były przedmiotem procesowej weryfikacji.

Odpowiadając na dwa ostatnie pytania, należy zauważyć, iż prokuratura wojskowa nie dysponuje wiedzą, w jakim zakresie pomoc prawna świadczona przez Stronę Polską została wykorzystana w prowadzonym przez Stronę Rosyjską śledztwie.

Śledztwo to w dalszym ciągu toczy się. Zgodnie z informacją zawartą w treści wniosku nr 20 Komitetu Śledczego Federacji Rosyjskiej o udzielenie pomocy prawnej, postępowanie o czyn z art. 263 część 3 Kodeksu karnego Federacji Rosyjskiej o nr 201/355051-10 zostało przedłużone do dnia 10 lutego 2013 r.

Z wice

Andrzej Seremet